

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

13. února 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Duševní vlastnictví — (Průmyslové) vzory Společenství — Nařízení (ES) č. 6/2002 — Článek 7 odst. 1, čl. 11 odst. 2, čl. 19 odst. 2, článek 88 a čl. 89 odst. 1 písm. a) a d) — Nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství — Ochrana — Zpřístupnění veřejnosti — Novost — Soudní řízení pro porušení právních předpisů — Důkazní břemeno — Promlčení — Prekluze — Rozhodné právo“

Ve věci C-479/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 16. srpna 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 25. října 2012, v řízení

H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG

proti

Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader a E. Jarašiūnas (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH A. Rinklerem, Rechtsanwalt,

— za Evropskou komisi G. Braunem a F. Bulstem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 5. září 2013,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 odst. 1, čl. 11 odst. 2, čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) a d) nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG (dále jen „Gautzsch Großhandel“) a Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH (dále jen „MBM Joseph Duna“), kdy posledně jmenovaná podala na společnost Gautzsch Großhandel žalobu pro porušení práv z nezapsaného vzoru Společenství.

Právní rámec

- 3 Podle bodu 1 odůvodnění nařízení č. 6/2002:

„Jednotný systém nabývání (průmyslových) vzorů Společenství, kterým je poskytována jednotná ochrana s jednotným účinkem na celém území Společenství, by podpořil cíle Společenství stanovené ve Smlouvě.“

- 4 Body 21 a 22 odůvodnění tohoto nařízení uvádějí:

„(21) Výlučný charakter práva ze zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství je v souladu s větší právní jistotou. Je však žádoucí, aby nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství zajišťoval pouze právo zabraňující jeho kopírování. Ochrana se proto nemůže vztahovat na výrobky, které jsou výsledkem použití (průmyslového) vzoru, ke kterému nezávisle dospěl jiný původce (průmyslového) vzoru. Toto právo by se také mělo vztahovat na obchod s výrobky obsahujícími protiprávně použité (průmyslové) vzory.“

(22) Vykonatelnost těchto práv by měly upravovat vnitrostátní právní předpisy. Je proto nezbytné stanovit ve všech členských státech určité základní jednotné sankce. Ty by měly toto porušování znemožnit bez ohledu na soudní pravomoc, na jejímž základě se výkon uskutečňuje.“

- 5 Bod 31 odůvodnění uvedeného nařízení upřesňuje následující:

„Toto nařízení nebrání uplatňovat na (průmyslové) vzory chráněné (průmyslovými) vzory Společenství průmyslová majetková práva nebo jiná příslušná práva členských států, která se týkají ochrany (průmyslového) vzoru nabytého zápisem, nebo ta, která se týkají nezapsaných (průmyslových) vzorů, ochranných známek, patentů a užitných vzorů, nekalé soutěže nebo občanskoprávní odpovědnosti.“

- 6 Podle čl. 1 odst. 1 a 2 písm. a) nařízení č. 6/2002 je (průmyslový) vzor, který splňuje podmínky tohoto nařízení, chráněn jako „nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství“, je-li zpřístupněn veřejnosti způsobem stanoveným uvedeným nařízením.

- 7 Článek 4 nařízení, nadepsaný „Požadavky na ochranu“, v odstavci 1 stanoví, že (průmyslový) vzor je chráněn právem k (průmyslovému) vzoru, pouze pokud je nový a má individuální povahu.

- 8 Podle čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení, nadepsaného „Novost“:

„(Průmyslový) vzor je považován za nový, pokud nebyl zpřístupněn veřejnosti shodný (průmyslový) vzor:

- a) v případě nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem, kdy byl (průmyslový) vzor, jehož ochrana se požaduje, poprvé zpřístupněn veřejnosti;

[...]“

- 9 Článek 6 odst. 1 uvedeného nařízení, nadepsaný „Individuální povaha“, stanoví:

„(Průmyslový) vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti:

- a) v případě nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem, kdy byl (průmyslový) vzor, jehož ochrana se požaduje, poprvé zpřístupněn veřejnosti;

[...]“

- 10 Článek 7 téhož nařízení, nadepsaný „Zpřístupnění veřejnosti“, v odstavci 1 stanoví:

„Pro účely použití článků 5 a 6 je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl na základě zápisu zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost přede dnem uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo v čl. 5 odst. 1 písm. b) nebo čl. 6 odst. 1 písm. b) s výjimkou případů, kdy tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Společenství a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností. (Průmyslový) vzor se však nepovažuje za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl sdělen pouze třetí osobě pod výslovnou nebo mlčky předpokládanou podmínkou jeho utajení.“

- 11 Článek 11 nařízení č. 6/2002, nadepsaný „Počátek a doba ochrany nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství“, stanoví:

„1. (Průmyslový) vzor, který splňuje požadavky oddílu 1, je chráněn právem k nezapsanému (průmyslovému) vzoru po dobu tří let ode dne, kdy byl (průmyslový) vzor poprvé v rámci Společenství zpřístupněn veřejnosti.

2. Pro účely odstavce 1 je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti ve Společenství, pokud byl zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost takovým způsobem, že během obvyklých obchodních činností mohly tyto události vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Společenství a specializovaných v daném oboru. (Průmyslový) vzor se však nepovažuje za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl sdělen pouze třetí osobě pod výslovnou nebo mlčky předpokládanou podmínkou jeho utajení.“

- 12 Článek 19 odst. 1 a 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Práva vyplývající ze vzoru“, stanoví:

„1. Zápis zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství poskytuje jeho majiteli výlučné právo jej užívat a zabránit třetí osobě užívat (průmyslový) vzor bez jeho souhlasu. Užívání (průmyslového) vzoru zahrnuje zejména výrobu, nabízení, uvádění na trh, dovoz, vývoz nebo používání výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn nebo u něhož je použit, jakož i skladování takového výrobku pro tyto účely.

2. Nezapsaný (průmyslový) vzor však poskytuje svému majiteli právo zabránit krokům uvedeným v odstavci 1 pouze tehdy, pokud napadené užití vyplývá z kopírování chráněného (průmyslového) vzoru.

Napadené užití se nepovažuje za výsledek kopírování chráněného (průmyslového) vzoru, pokud vyplývá z nezávislé tvůrčí práce původce (průmyslového) vzoru, u něhož se lze důvodně domnívat, že nebyl obeznámen s (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti majitelem.“

13 Podle článku 88 uvedeného nařízení, nadepsaného „Rozhodné právo“:

„1. Soudy pro (průmyslové) vzory Společenství se řídí ustanoveními tohoto nařízení.

2. Ve všech otázkách, které nejsou upraveny tímto nařízením, se řídí soud pro (průmyslové) vzory Společenství vnitrostátními právními předpisy, včetně mezinárodního práva soukromého.

3. Nestanoví-li toto nařízení jinak, řídí se soud pro (průmyslové) vzory Společenství procesními předpisy, které platí pro obdobná řízení ve věcech národních (průmyslových) vzorů toho členského státu, na jehož území má sídlo.“

14 Článek 89 odst. 1 téhož nařízení, nadepsaný „Postihy v soudních řízeních pro porušení právních předpisů“, stanoví:

„Zjistí-li soud pro (průmyslové) vzory Společenství v řízení pro porušení nebo hrozícího porušení právních předpisů, že žalovaný porušil (průmyslový) vzor Společenství nebo že jeho porušení ze strany žalovaného hrozí, nejsou-li zde zvláštní důvody pro to, aby tak neučinil, nařídí níže uvedená opatření:

- a) příkaz, kterým žalovanému zakazuje pokračovat v jednání, které představuje porušení nebo hrozbu porušení (průmyslového) vzoru Společenství;
- b) příkaz k zabavení výrobků, které porušují (průmyslový) vzor Společenství;
- c) příkaz k zabavení materiálů a nástrojů, používaných převážně k výrobě výrobků porušujících (průmyslový) vzor Společenství, pokud jejich majitel znal účinek, pro který bylo takové použití určeno nebo pokud byl takový účinek z okolností zřejmý;
- d) jakýkoliv jiný příkaz ukládající podle okolností další vhodné postihy, které jsou stanoveny právními předpisy členského státu, na jehož území došlo k porušení nebo hrozí porušení, včetně mezinárodního práva soukromého.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

15 Z předkládacího rozhodnutí plyne, že účastníci původního řízení prodávají zahradní nábytek. Mezi výrobky prodávané společností MBM Joseph Duna patří i zahradní altánek s baldachýnem uvedený na trh v Německu, jehož vzor byl vyvinut jednatelem této společnosti na podzim 2004. V průběhu roku 2006 uvedla společnost Gautzsch Großhandel na trh zahradní altánek nazvaný „Athen“, vyráběný společností Zhengte se sídlem v Číně.

16 Společnost MBM Joseph Duna, která se domáhala pro svůj model ochrany poskytované nezapsaným (průmyslovým) vzorům Společenství, podala na společnost Gautzsch Großhandel žalobu pro porušení práv k Landgericht Düsseldorf (regionálnímu soudu v Düsseldorfu) (Německo), kterou se domáhala, aby tato společnost ukončila prodej uvedeného altánku, vydala výrobky porušující její práva nacházející se v její držbě či vlastnictví za účelem jejich zničení, poskytla informace o svých činnostech a aby jí byla uložena náhrada újmy vyplývající z těchto činností.

17 Na podporu svých návrhů MBM Joseph Duna uplatňovala zejména skutečnost, že altánek „Athen“ představuje kopii jejího modelu, který byl od dubna do května 2005 uveden v jejím katalogu „novinky MBM“, který byl distribuován významným obchodníkům s bytovým a zahradním nábytkem, jakož i německým nákupním sdružením v odvětví nábytku.

- 18 Společnost Gautzsch Großhandel na svou obranu namítala skutečnost, že její altánek „Athen“ vyvinula samostatně společnost Zhengte na začátku roku 2005, aniž znala model společnosti MBM Joseph Duna. Uvedla, že tento altánek byl představen evropským zákazníkům v březnu 2005 ve výstavních prostorách této společnosti v Číně a že jeden jeho exemplář byl zaslán v červnu téhož roku společnosti Kosmos se sídlem v Belgii. Tvrdila, že MBM Joseph Duna věděla o existenci tohoto modelu od září 2005 a o jeho uvedení na trh od srpna 2006, a na svou obranu argumentovala tím, že došlo k promlčení a prekluzi.
- 19 Soud rozhodující v prvním stupni konstatoval, že již není namístě rozhodovat o prvních dvou bodech návrhu, směřujících k ukončení prodeje altánku „Athen“ a vydání výrobků porušujících práva, a to vzhledem k uplynutí tříleté doby ochrany nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství. Rozhodl však o ostatních bodech návrhu a uložil společnosti Gautzsch Großhandel povinnost poskytnout informace o své činnosti a určil, že je povinna poskytnout finanční náhradu za újmu způsobenou touto činností.
- 20 Odvolání podané společností Gautzsch Großhandel proti tomuto rozsudku bylo zamítnuto odvolacím soudem, který měl za to, že na základě čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) a d) nařízení č. 6/2002, jakož i německého zákona o právní ochraně (průmyslových) vzorů byly první dva body návrhu opodstatněné a že společnost MBM Joseph Duna má skutečně právo na požadované informace, jakož i na náhradu své újmy.
- 21 V rámci opravného prostředku „Revision“ podaného společností Gautzsch Großhandel k předkládajícímu soudu se tento soud vzhledem ke skutkovým okolnostem sporu v původním řízení zabývá významem pojmu „zpřístupnění veřejnosti“ uvedeným zejména v čl. 7 odst. 1 a čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 pro účely určení toho, zda byl nezapsaný vzor, jehož ochrana je požadována, zpřístupněn veřejnosti ve smyslu tohoto nařízení a zda vzor, který je vůči němu namítán, nebyl již dříve zpřístupněn.
- 22 Kromě toho si předkládající soud klade otázku, zda se dokazování porušení práv z nezapsaného vzoru, jakož i promlčení a prokluze, které mohou být na obranu namítány v řízeních pro porušení těchto práv, řídí právem Evropské unie, nebo se na ně vztahuje právo vnitrostátní. Mimoto si klade otázku, zda právem použitelným na návrhy směřující v rámci celé Unie ke zničení výrobků porušujících práva, jakož i k získání informací o činnostech osoby porušující práva a k náhradě újmy vyplývající z těchto činností, je vnitrostátní právo této osoby, nebo právo členského státu, v němž k těmto porušením došlo.
- 23 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je třeba čl. 11 odst. 2 nařízení [č. 6/2002] vykládat v tom smyslu, že (průmyslový) vzor mohl během obvyklých obchodních činností vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru, pokud bylo vyobrazení (průmyslového) vzoru zasláno obchodníkům?
- 2) Je třeba první větu čl. 7 odst. 1 nařízení [č. 6/2002] vykládat v tom smyslu, že (průmyslový) vzor, ačkoli byl zpřístupněn třetím osobám bez výslovné nebo mlčky předpokládané podmínky jeho utajení, nemohl vejít ve známost během obvyklých obchodních činností v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru, pokud
- a) byl zpřístupněn pouze jednomu podniku v oboru nebo
- b) je vystavován ve výstavních prostorách podniku v Číně, které nenáleží do oblasti běžného sledování trhu?

- 3) a) Je třeba čl. 19 odst. 2 nařízení [č. 6/2002] vykládat v tom smyslu, že majitel nezapsaného (průmyslového) vzoru nese důkazní břemeno v souvislosti s tím, že napadené užívání vyplývá z kopírování chráněného (průmyslového) vzoru?
- b) V případě kladné odpovědi na část a):
- Obrátí se důkazní břemeno nebo má majitel nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství ulehčené dokazování, pokud mezi (průmyslovým) vzorem a napadeným užíváním existují podstatné shody?
- 4) a) Vztahuje se na nárok na zdržení se protiprávního jednání podle čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) nařízení [č. 6/2002] kvůli porušení nezapsaného (průmyslového) vzoru promlčení?
- b) V případě kladné odpovědi na část a):
- Použije se pro promlčení unijní právo, případně jaké ustanovení?
- 5) a) Vztahuje se na nárok na zdržení se protiprávního jednání podle čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) nařízení [č. 6/2002] kvůli porušení nezapsaného (průmyslového) vzoru prekluze?
- b) V případě kladné odpovědi na část a):
- Použije se pro prekluzi unijní právo, případně jaké ustanovení?
- 6) Je třeba čl. 89 odst. 1 písm. d) nařízení [č. 6/2002] vykládat v tom smyslu, že na návrhy znějící na zničení, poskytnutí informací a na náhradu škody kvůli porušení nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, které byly vzneseny pro celé území Unie, je třeba použít právo členských států, v nichž došlo k protiprávnímu jednání?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 24 Předkládající soud podotýká, že odvolací soud měl za to, že model zahradního altánku společnosti MBM Joseph Duna dotčený ve věci v původním řízení byl poprvé zpřístupněn veřejnosti v dubnu a květnu 2005 při distribuci 300 až 500 exemplářů katalogu „novinky MBM“ obsahujícího vyobrazení tohoto modelu prodejcům a obchodníkům, jakož i dvěma německým nákupním sdružením v odvětví nábytku.
- 25 Vzhledem k těmto skutečnostem se předkládající soud zabývá tím, zda předání vyobrazení tohoto modelu obchodníkům postačuje k tomu, aby bylo možné mít za to, že jeho vzor mohl během obvyklých obchodních činností vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru ve smyslu čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002. V tomto ohledu uvádí, že se objevují názory, že odborné kruhy zahrnují pouze osoby v rámci daného oboru, které mají za úkol navrhování vzorů a vývoj nebo výrobu výrobků vycházejících z těchto vzorů. Z tohoto hlediska by tak součástí odborných kruhů nebyli všichni obchodníci, ale pouze ti, kteří koncepčně ovlivňují design prodáváného výrobku.
- 26 Je však nutno konstatovat, že takový výklad pojmu „odborné kruhy“ ze znění čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 nevyplývá.

- 27 Jak totiž zdůrazňuje Komise ve vyjádření předloženém Soudnímu dvoru a generální advokát v bodě 34 a následujících svého stanoviska, čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení neobsahuje žádné omezení týkající se povahy činnosti fyzických nebo právnických osob, které mohou být považovány za členy odborných kruhů specializovaných v daném oboru. Ze znění tohoto ustanovení, a zejména ze skutečnosti, že považuje obchodní použití za jeden ze způsobů zpřístupnění nezapsaných (průmyslových) vzorů veřejnosti a že pro posouzení toho, zda události, na základě nichž došlo ke zpřístupnění veřejnosti, mohly vejít ve známost v odborných kruzích, ukládá zohlednit „obvyklé obchodní činnosti“, lze mimoto vyvodit, že obchodníci, kteří se neúčastnili navrhování dotčeného výrobku, nemohou být v zásadě vyloučeni z okruhu osob, které mohou být považovány za součást uvedených odborných kruhů.
- 28 Takové vyloučení by mimoto znamenalo omezení ochrany nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství, které navíc nemá žádnou oporu v jiných ustanoveních a bodech odůvodnění nařízení č. 6/2002.
- 29 Otázka, zda distribuce nezapsaného (průmyslového) vzoru obchodníkům činným v daném oboru v rámci Unie postačuje k tomu, aby bylo možné mít za to, že (průmyslový) vzor mohl během obvyklých obchodních činností vejít ve známost v odborných kruzích specializovaných v daném oboru, je nicméně otázkou skutkovou, přičemž odpověď na ni závisí na posouzení konkrétních okolností každé věci soudem pro (průmyslové) vzory Společenství.
- 30 V důsledku toho je třeba na první položenou otázku odpovědět tak, že čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že lze mít za to, že nezapsaný (průmyslový) vzor mohl během obvyklých obchodních činností vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie, pokud byla vyobrazení uvedeného (průmyslového) vzoru zaslána obchodníkům činným v daném oboru, přičemž posouzení těchto skutečností přísluší provést soudu pro (průmyslové) vzory Společenství na základě okolností věci, která mu byla předložena.

Ke druhé otázce

- 31 Předkládající soud uvádí, že odvolací soud připustil, že vzor společnosti MBM Joseph Duna dotčený ve věci v původním řízení je ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002 nový, když měl za to, že odborné kruhy specializované v daném oboru se během svých obvyklých obchodních činností nemohly s modelem „Athen“ představeným během roku 2005 ve výstavních prostorách společnosti Zhengte v Číně a ve společnosti Kosmos v Belgii seznámit.
- 32 Vzhledem k těmto úvahám se předkládající soud zabývá tím, zda je třeba první větu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vykládat v tom smyslu, že (průmyslový) vzor, ačkoli byl zpřístupněn třetím osobám bez výslovné nebo mlčky předpokládané podmínky jeho utajení, mohl nevejít ve známost během obvyklých obchodních činností v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru, pokud byl zpřístupněn pouze jednomu podniku v oboru nebo byl představen ve výstavních prostorách podniku, které stojí stranou „obvyklého sledování trhu“.
- 33 V tomto ohledu je třeba podotknout, že ze znění první věty čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že k tomu, aby byl (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti pro účely použití článků 5 a 6 tohoto nařízení, není nutné, aby k událostem zakládajícím zpřístupnění veřejnosti došlo na území Unie.
- 34 Podle téhož článku však nemůže být (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud události zakládající zpřístupnění veřejnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností. Otázka, zda se osoby náležející do těchto kruhů mohly rozumně seznámit s událostmi konanými mimo území Unie, je otázkou skutkovou, přičemž odpověď na ni závisí na posouzení konkrétních okolností každé věci soudem pro (průmyslové) vzory Společenství.

- 35 Stejně tak je tomu v případě otázky, zda je zpřístupnění (průmyslového) vzoru pouze jednomu podniku v oboru na území Unie dostačující k tomu, aby bylo možné mít za to, že se s ním odborné kruhy specializované v daném oboru mohly rozumně seznámit během obvyklých obchodních činností. Za určitých okolností totiž nelze vyloučit, že takové zpřístupnění veřejnosti bude dostačující.
- 36 Vzhledem k těmto úvahám je na druhou položenou otázku třeba odpovědět tak, že první věta čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládána v tom smyslu, že lze mít za to, že nezapsaný (průmyslový) vzor, ačkoli byl zpřístupněn třetím osobám bez výslovné nebo mlčky předpokládané podmínky jeho utajení, nemohl vejít ve známost během obvyklých obchodních činností v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru, pokud byl zpřístupněn pouze jednomu podniku v oboru nebo byl představen ve výstavních prostorách podniku mimo území Unie, přičemž posouzení těchto skutečností přísluší soudu pro (průmyslové) vzory Společenství na základě okolností věci, která mu byla předložena.

Ke třetí otázce

- 37 Předkládající soud uvádí, že odvolací soud rozhodl, že vzor společnosti Gautzsch Großhandel představuje nikoliv samostatný tvůrčí počín, nýbrž je kopií vzoru společnosti MBM Joseph Duna, přičemž měl za to, že posledně uvedená společnost má v tomto ohledu ulehčené důkazní břemeno s ohledem na „objektivně konstatovanou podstatnou shodu“ mezi oběma vzory.
- 38 Vzhledem k těmto poznatkům se předkládající soud zabývá tím, zda je třeba čl. 19 odst. 2 nařízení č. 6/2002 vykládat v tom smyslu, že majitel nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství nese důkazní břemeno v souvislosti s tím, že napadené užívání vyplývá z kopírování tohoto (průmyslového) vzoru, a v případě kladné odpovědi, zda se důkazní břemeno přeneso na protistranu nebo ulehčí, pokud mezi oběma (průmyslovými) vzory existují „podstatné shody“.
- 39 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že článek 19 nařízení č. 6/2002, který se – jak uvádí jeho nadpis – týká práv vyplývajících ze vzoru Společenství, neobsahuje výslovná pravidla týkající se provádění důkazů.
- 40 Jak však uvádí generální advokát v bodech 67 až 74 svého stanoviska s odkazem na právo ochranných známek, pokud by povinnost prokázat, že napadené užití vyplývá z kopírování chráněného (průmyslového) vzoru, řídila vnitrostátním právem členských států, mohlo by to pro majitele (průmyslových) vzorů Společenství znamenat proměnlivou ochranu v závislosti na dané právní úpravě, takže cíl jednotné ochrany s jednotným účinkem na celém území Unie, který vyplývá zejména z bodu 1 odůvodnění nařízení č. 6/2002, by nebyl dosažen (obdobně viz rozsudek ze dne 18. října 2005, Class International, C-405/03, Sb. rozh. s. I-8735, bod 73).
- 41 Vzhledem k tomuto cíli, jakož i struktuře a systematice čl. 19 odst. 2 nařízení č. 6/2002 je třeba mít za to, že pokud se majitel chráněného (průmyslového) vzoru dovolává práva stanoveného v prvním pododstavci tohoto ustanovení, povinnost prokázat, že napadené užití vyplývá z kopírování chráněného (průmyslového) vzoru, spočívá na tomto majiteli, zatímco protistraně v rámci druhého pododstavce téhož ustanovení přísluší prokázat, že napadené užití vyplývá z nezávislé tvůrčí práce.
- 42 Dále vzhledem k tomu, že nařízení č. 6/2002 nestanoví podmínky provádění důkazů, plyne z jeho článku 88, že tyto podmínky jsou určovány právem členských států. Podle judikatury se však musí jednotlivé státy na základě zásad rovnocennosti a efektivity ujistit, že tyto podmínky nejsou méně příznivé než ty, které se týkají obdobných řízení na základě vnitrostátního práva, a v praxi neznemožňují nebo nadměrně neztěžují výkon práv přiznaných jednotlivci uniijním právem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. dubna 2008, Arcor, C-55/06, Sb. rozh. s. I-2931, bod 191).

- 43 Proto, jak podotýká Komise, pokud soud pro (průmyslové) vzory Společenství konstatuje, že okolnost, že by majitel chráněného (průmyslového) vzoru měl nést požadované důkazní břemeno, může znemožnit nebo nadměrně ztížit provádění důkazů, je za účelem zajištění dodržení zásady efektivity povinen použít veškeré procesní prostředky, které mu poskytuje vnitrostátní právo, aby tyto obtíže odstranil (obdobně viz rozsudky ze dne 7. září 2006, *Laboratoires Boiron*, C-526/04, Sb. rozh. s. I-7529, bod 55, a ze dne 28. ledna 2010, *Direct Parcel Distribution Belgium*, C-264/08, Sb. rozh. s. I-731, bod 35). Může tak případně použít pravidla vnitrostátního práva stanovící úpravy nebo zmírnění důkazního břemene.
- 44 Na třetí otázku je proto třeba odpovědět tak, že čl. 19 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 6/2002 je třeba vykládat v tom smyslu, že je na majiteli chráněného (průmyslového) vzoru, aby prokázal, že sporné užívání je výsledkem kopírování tohoto (průmyslového) vzoru. Pokud však soud pro (průmyslové) vzory Společenství konstatuje, že okolnost, že by uvedený majitel měl nést důkazní břemeno, může znemožnit nebo nadměrně ztížit provádění důkazů, je za účelem zajištění dodržení zásady efektivity povinen použít veškeré procesní prostředky, které mu poskytuje vnitrostátní právo, aby tyto obtíže odstranil, včetně případných pravidel vnitrostátního práva stanovících úpravu nebo zmírnění důkazního břemene.

Ke čtvrté a páté otázce

- 45 Předkládající soud zaprvé uvádí, že odvolací soud konstatoval, že právo zakázat na základě čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002 porušování práv nebylo ke dni podání žaloby promlčeno. S ohledem na toto konstatování se zabývá tím, zda toto právo podléhá promlčení, a je-li tomu tak, zda se řídí unijním právem. Předkládající soud v tomto ohledu podotýká, že nařízení č. 6/2002 neobsahuje žádná zvláštní ustanovení k této věci, ale že jeho čl. 89 odst. 1 stanoví, že soud pro (průmyslové) vzory Společenství rozhodne při porušení práv o postihu, „nejsou-li zde zvláštní důvody pro to, aby tak neučinil“.
- 46 Zadruhé předkládající soud uvádí, že odvolací soud zamítl námitku prekluze vnesenou společností Gautzsch Großhandel, a klade si rovněž otázku, zda a případně za jakých podmínek se na žalobu pro porušení práv založenou na čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002 vztahuje prekluze. Podle předkládajícího soudu je třeba určit, zda okolnosti, které vedou společnost Gautzsch Großhandel k namítání prekluze, spadají do kategorie „zvláštních důvodů“ stanovených v posledně uvedeném ustanovení.
- 47 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že nařízení č. 6/2002 ohledně promlčení a prekluze, které mohou být obhajobou v řízení na základě jeho čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) namítány, mlčí.
- 48 Pojem „zvláštní důvody“ ve smyslu článku 89 odst. 1 tohoto nařízení se vztahuje ke zvláštním skutkovým okolnostem daného případu (obdobně viz rozsudek ze dne 14. prosince 2006, *Nokia*, C-316/05, Sb. rozh. s. I-12083, bod 38). Nezahrnuje tak promlčení a prekluzi, které představují právní okolnosti.
- 49 V souladu s čl. 88 odst. 2 nařízení č. 6/2002 se tak promlčení a prekluze, které mohou být obhajobou v řízení na základě čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení namítány, řídí vnitrostátním právem, při jehož uplatnění musí být dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity, jejichž obsah byl připomenut v bodě 42 tohoto rozsudku [obdobně rovněž viz rozsudky ze dne 13. července 2006, *Manfredi a další*, C-295/04 až C-298/04, Sb. rozh. s. I-6619, body 77 až 80; ze dne 28. ledna 2010, *Uniplex (UK)*, C-406/08, Sb. rozh. s. I-817, body 32 a 40; ze dne 8. července 2010, *Bulicke*, C-246/09, Sb. rozh. s. I-7003, bod 25, jakož i body 35 a 36; ze dne 8. září 2011, *Rosado Santana*, C-177/10, Sb. rozh. s. I-7907, body 89, 90, 92 a 93, jakož i ze dne 19. července 2012, *Littlewoods Retail a další*, C-591/10, bod 27].

- 50 Na čtvrtou a pátou položenou otázku je proto třeba odpovědět tak, že promlčení a prokluze, které mohou být v řízení na základě čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002 na obranu namítány, se řídí vnitrostátním právem, při jehož použití musí být dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.

K šesté otázce

- 51 Předkládající soud konstatuje, že odvolací soud neuvedl, jaké právo se má použít na návrhy směřující ke zničení výrobků porušujících práva, k získání informací o činnosti společnosti Gautzsch Großhandel a k náhradě újmy vyplývající z této činnosti, a klade si otázku, zda se tyto návrhy řídí vnitrostátním právem členského státu, na jehož území jsou tato práva uplatňována, nebo zda je třeba čl. 89 odst. 1 písm. d) nařízení č. 6/2002 rozumět v tom smyslu, že se uvedené návrhy řídí právem členských států, v nichž došlo ke spáchání skutků vedoucích k porušení práv. V tomto ohledu uvádí, že podřazení pod právo jediného členského státu by mohlo být opodstatněné zejména z pohledu účinného uplatňování práva, ale že by toto řešení mohlo být v rozporu s čl. 89 odst. 1 písm. d) nařízení č. 6/2002.
- 52 Pokud jde, zaprvé, o návrh směřující ke zničení výrobků porušujících práva, z čl. 89 odst. 1 nařízení č. 6/2002, který pod písmenem a) uvádí zákaz pokračovat v jednání, které představuje porušení nebo hrozbu porušení práv a pod písmeny b) a c) zabavení výrobků, které porušují práva, a materiálů a nástrojů, které k tomuto porušování sloužily, plyne, že zničení uvedených výrobků patří mezi „další vhodné postihy“ „podle okolností“, uvedené pod písmenem d). Z toho na základě čl. 89 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení plyne, že právem použitelným na tento návrh jsou právní předpisy členského státu, na jehož území došlo k porušení práv nebo toto porušení hrozí, včetně mezinárodního práva soukromého.
- 53 Co se zadruhé týče návrhů směřujících k náhradě újmy vyplývající z činnosti osoby, která porušuje práva nebo u níž hrozí, že tato práva poruší, a k získání informací o těchto činnostech za účelem určení této újmy, je třeba naopak konstatovat, že povinnost poskytnout takové informace a nahradit vzniklou újmu není postihem ve smyslu článku 89 nařízení č. 6/2002.
- 54 V souladu s čl. 88 odst. 2 nařízení č. 6/2002 je proto právem použitelným na návrhy uvedené v předchozím bodě tohoto rozsudku vnitrostátní právo soudu pro (průmyslové) vzory Společenství, kterému byla věc předložena, včetně mezinárodního práva soukromého. Toto je ostatně podepřeno i bodem 31 odůvodnění uvedeného nařízení, podle něhož toto nařízení nebrání uplatňovat na (průmyslové) vzory chráněné (průmyslovými) vzory Společenství práva členských států, která se týkají občanskoprávní odpovědnosti.
- 55 Vzhledem k těmto úvahám je na šestou položenou otázku třeba odpovědět tak, že čl. 89 odst. 1 písm. d) nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tomto smyslu, že se návrhy směřující ke zničení výrobků porušujících práva k (průmyslovému) vzoru řídí právními předpisy členského státu, na jehož území došlo k jednání porušujícím práva nebo hrozícím porušením těchto práv, včetně mezinárodního práva soukromého. Návrhy směřující k náhradě újmy vyplývající z činnosti osoby porušující tato práva a k získání informací o těchto činnostech se v souladu s čl. 88 odst. 2 tohoto nařízení řídí vnitrostátním právem soudu pro (průmyslové) vzory Společenství, kterému byla věc předložena, včetně mezinárodního práva soukromého.

K nákladům řízení

- 56 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že lze mít za to, že nezapsaný (průmyslový) vzor mohl během obvyklých obchodních činností vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie, pokud byla vyobrazení uvedeného (průmyslového) vzoru zaslána obchodníkům činným v daném oboru, přičemž posouzení těchto skutečností přísluší provést soudu pro (průmyslové) vzory Společenství na základě okolností věci, která mu byla předložena.
- 2) První věta čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládána v tom smyslu, že lze mít za to, že nezapsaný (průmyslový) vzor, ačkoli byl zpřístupněn třetím osobám bez výslovné nebo mlčky předpokládané podmínky jeho utajení, nemohl vejít ve známost během obvyklých obchodních činností v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie a specializovaných v daném oboru, pokud byl zpřístupněn pouze jednomu podniku v oboru nebo byl představen ve výstavních prostorách podniku mimo území Unie, přičemž posouzení těchto skutečností přísluší soudu pro (průmyslové) vzory Společenství na základě okolností věci, která mu byla předložena.
- 3) Článek 19 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 6/2002 je třeba vykládat v tom smyslu, že je na majiteli chráněného (průmyslového) vzoru, aby prokázal, že sporné užívání je výsledkem kopírování tohoto (průmyslového) vzoru. Pokud však soud pro (průmyslové) vzory Společenství konstatuje, že okolnost, že by uvedený majitel měl nést důkazní břemeno, může znemožnit nebo nadměrně ztížit provádění důkazů, je za účelem zajištění dodržení zásady efektivity povinen použít veškeré procesní prostředky, které mu poskytuje vnitrostátní právo, aby tyto obtíže odstranil, včetně případných pravidel vnitrostátního práva stanovících úpravu nebo zmírnění důkazního břemene.
- 4) Promlčení a prokluze, které mohou být v řízení na základě čl. 19 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002 na obranu namítány, se řídí vnitrostátním právem, při jehož použití musí být dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.
- 5) Článek 89 odst. 1 písm. d) nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tomto smyslu, že návrhy směřující ke zničení výrobků porušujících práva k (průmyslovému) vzoru se řídí právními předpisy členského státu, na jehož území došlo k jednání porušujícím práva nebo hrozícím porušením těchto práv, včetně mezinárodního práva soukromého. Návrhy směřující k náhradě újmy vyplývající z činnosti osoby porušující tato práva a k získání informací o těchto činnostech se v souladu s čl. 88 odst. 2 tohoto nařízení řídí vnitrostátním právem soudu pro (průmyslové) vzory Společenství, kterému byla věc předložena, včetně mezinárodního práva soukromého.

Podpisy.